

не признала извоюваното право на по-долнитѣ чорбаджии, надѣнала забраненитѣ ржжави и отишла на хорото. Тогава група котленски мжже и жени я издебнали и почти силомъ отрѣзали ржжавитѣ. Обидена отъ това, че годеника ѝ не я защитилъ, тя му върнала годежнитѣ подаръци: „Защо ми е такъвъ мжжъ, думала тя, ученъ пкъ не може да защити и своето достолѣпие, както и на годеницата си. Проститѣ, неученитѣ ергени се биятъ съ колове по хората за годеницитѣ си, а мойтъ годеникъ „не смѣе да се обади на хорото“³²). За Райновия годежъ има запазена една пѣсенъ изъ котленския край, въ която, обаче, нищо не се споменува за случката на хорото. Понеже тя не е излѣзла до сега въ печата, прѣдаваме я изъ цѣло³³).

Христова мама думаше
Христо ле миличъкъ маминъ,
Къдѣ си ходилъ до нине,
До нине до тузи врѣме,
Мама е за обѣдъ готвила.
Готвила надѣвала се.
Ти си за обѣдъ не дойдѣ.
Буля ти сей разсърдила,
И у мамини си отидѣ.
Христо мами си думаше,
Ходихме мамо, ходихме
На Нирецъ на канаритѣ.
Водихме Райне даскала
Даскала жеравнянина
На Нирецъ на канаритѣ
Писа се Райни даскала
Съ хаджика, хаджи Марийка,
Като се мамо въртохме,
На пътъ ни мамо срещноха
На Райна приятелитѣ
Марийки любовницитѣ.
Като ни мамо срѣщноха,
Срѣщноха още рекоха,
Райни ле, Райне даскало,
Даскало Жеравнянино,
Нафиле ходи на Нирецъ,
Нафиле драска камъка,
Нафиле хаби мастило,
Нафиле чупи калеми,
Хаджи Марийка разваля
Та се за други сгодява.
Кат'о му мамо казоха
На Райна дѣмла припадна.
Ходихме, развождахме го,